

že o přeložení ve smyslu cit. stěhovacího normálu lze u učitele mluvit jen, bylo-li učiteli na jiné určité místo již jmenovanému propůjčeno jiné určité služební místo, a že tudíž přeložení učitele v uvedeném smyslu předpokládá systemisační vztah jeho jak ke služebnímu místu, jež dosud zastával, tak ke služebnímu místu, na něž byl nově dosazen.

Nález tento se sice týkal učitele, který byl jmenován definitivním podle zákona č. 306/1920 Sb., nss však trvá na právním názoru v nálezu tom vysloveném i ohledně učitelů, kteří byli jmenováni definitivními učiteli podle § 4 učitelského zákona č. 104/1926 Sb., pokud jim nebylo propůjčeno určité systemisované učitelské místo, vyhovující předpisu § 19 zákona č. 104/1926 Sb., resp. předpisům starším, uvedeným v citovaném nálezu Boh. A 5703/26. Pouhé služební přidělení nebo pověření určitou funkcí ovšem nemůže takovýto akt propůjčení služebního místa nahradit a nemůže také založit systemisační vztah ke služebnímu místu. Systemisační vztah k určitému služebnímu místu nezakládá samo o sobě ani jmenování definitivním učitelem podle § 4 zákona č. 104/1926 Sb., ježto jmenováním takovým se učiteli žádné určité systemisované učitelské místo nepropůjčuje. Tvrdí-li st-lka opak, tvrdí tak bezdůvodně. — — —

Č. 12.458.

Pojišťovací právo: Proti stanovení započítatelné mzdy zem. úřadovnou pro děl. pojištění z úřední moci podle § 19 nař. č. 4790/1917 může podnikatel namítati, že úřadovna nepoužila údajů, jež jí byly k dispozici, nebo že údaje, jichž použila, jsou pro stanovení započítatelné mzdy nezpůsobilé, nebo že tato byla stanovena výše, než jak vyplývá z uvedených pomůcek.

(Nález z 22. června 1936 č. 13.237/36.)

V ě c: Gelnicko-Dolinská drevodorábající úč. spol. v Košicích proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 14. října 1933 (za zúč. zem. úřadovnu pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě adv. Dr. František Šařfář z Bratislavy) o úrazovém pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Zemská úřadovna pro dělnické pojištění na Slovensku v Bratislavě dvěma výměry z 10. června 1930 předešla stěžující si firmě podle § 19 min. nař. č. 4790/1917 z moci úřední za příspěvkový rok 1929 úrazové pojistné příspěvky z podniku »stínání dřeva na Slovensku a P. Rusi« a z podniku »pila-Margecany« s úroky z prodlení.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání stěžující si firmy jako nepřipustné a potvrdil v odpor vzaté výměry z těchto důvodů: Jde o předpis z moci úřední. Oprávněnost jeho zakládá se na ustanovení § 43 zák. čl. XIX:1907 ve znění § 19 min. nař. č. 4790/1917 a § 10 vlád. nař. č. 199/1922 Sb. Stěžovatel totiž nevyhověl zákonitě povinnosti a ne-

předložil včas výkaz o započítatelných mzdách, ač o to byl i zvláště zem. úřadovnou několikráte spolu se zasláním tiskopisů upomenut. Byla proto zem. úřadovna oprávněna a nucena zjistiti mzdový základ na podkladě nemocenských příspěvků příslušnou okr. nem. pojišťovnou pravoplatně za kritický rok předepsaných a dle toho vydati předpis z moci úřední. Nesprávnost při oprávněném předpisu z moci úřední použitého mzdového základu, jakož i zařazení pravoplatně provedeného nemožno dle § 20 cit. min. nařízení vůbec vytýkati. — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

V § 19 nařízení uher. min. z 14. prosince 1917 č. 4790 je stanoveno, že zem. úřadovna pro dělnické pojištění vyzve každoročně majitele podniku, zařazeného do úrazového pojištění a povinného platiti příspěvky, aby za účelem předpisu úrazových příspěvků nejpozději do 14. ledna předložil výkaz o započítatelných platech v účetním roce vyplacených, a to způsobem, jak bude stanoven nařízením min. sociální péče. Dále se praví ve zmíněném předpisu, že při tom stanoví úřadovna majiteli podniku, který v označené lhůtě vůbec neučiní zadost této své povinnosti, započítatelnou mzdu na základě údajů, které jsou jí k dispozici. Jednají pak v § 20 o odvolání z platebního výměru, stanoví zmíněné nařízení, že odvolání nelze dáti místa na takovou námitku, která se zakládá na nesprávném stanovení započítatelného výdělku, zavinila-li to osoba přihlášením povinná sama opominutím nebo opožděným splněním povinnosti v tomto paragrafu stanovené.

Jde o to, jak vyložití dosah ustanovení, že odvolání nelze dáti místa na takovou námitku, která se zakládá na nesprávném stanovení započítatelného výdělku. Výklad ten nelze ovšem čerpati jen přímo z tohoto ustanovení, nýbrž dlužno přihlédnouti k ustanovení předcházejícímu, s nímž je předpis, jehož dosah má býti vyložen, ve vnitřní spojitosti. V předpisu tom se praví, jak již uvedeno, že, jestliže majitel podniku neučiní zadost své povinnosti, stanoví úřadovna započítatelnou mzdu na základě údajů, které jsou jí k dispozici. Nemůže tedy úřadovna stanovit započítatelnou mzdu zcela libovolně, nýbrž určujíc ji, musí vzíti za základ pomůcky, které jsou jí k dispozici, a stanovit ji ve výši, jak vyplývá z těchto pomůcek. Tato povinnost úřadovny byla by však bez jakéhokoli materiálního významu, kdyby jí neodpovídalo nějaké právo podnikatelo, t. j. kdyby nedbání povinnosti té nemohlo býti podnikatelem uplatňováno opravným prostředkem.

Stanoví-li proto uvedené nařízení, že odvolání nelze dáti místa na takovou námitku, která se zakládá na nesprávném stanovení započítatelného výdělku, zavinila-li to osoba přihlášením povinná sama opominutím nebo opožděným splněním povinnosti stanovené v tomto paragrafu, nelze ustanovení tomu rozuměti tak, že by odnímal podnikateli možnost vůbec jakékoli obrany proti stanovení započítatelného výdělku, nýbrž je mu rozuměti tak, že ovšem je podnikatel prekludován s námitkou, jež by dovozovala, že stanovená započítatelná mzda jest o b j e k t i v n ě nesprávná, poněvadž neodpovídá mzdám skutečně vyplaceným, kdežto na druhé straně obrana, že úřadovna nepoužila údajů, jež jí byly k dispozici, nebo že údaje, jichž použila jako pomůcky pro

stanovení započítatelné mzdy, jsou pro uvedený účel nezpůsobilé, nebo že započítatelná mzda byla úřadovnou stanovena výše, než jak vyplývá z uvedených pomůcek, zůstává podnikateli zachována. Aby pak podnikatel mohl prováděti tuto přípustnou obranu, jest ovšem nutno, aby mu zem. úřadovna oznámila, které údaje, jsoucí jí k dispozici, vzala za základ výpočtu započítatelné mzdy.

V platebních výměrech, jimiž bylo st-lce předepsáno pojistné podle cit. § 19 v dnešním sporu, oznámila zem. úřadovna st-lce jen tolik, že pojistné předpisuje z moci úřední podle dat k dispozici jsoucích. Která jsou tato data, ve výměrech uvedeno nebylo.

Proti těmto výměrům bránila se st-lka námitkou, že započítatelná mzda, kterou vzala za základ výměry pojistného zem. úřadovna, neodpovídá skutečnosti. Taková námitka byla ovšem podle toho, co nahoře uvedeno, ve smyslu cit. § 20 min. nař. č. 4790/1917 nepřipustná, a nemohl by žal. úřad na tuto námitku věcně vejíti.

Leč st-lka vytkla v odvolání též, že započítatelná mzda byla jí stanovena na základě dat, která jsou jí neznáma, a ve skutečnosti teprve k této výtce odvolání oznámila zem. úřadovna ve vyjádření ze 14. listopadu 1930, že mzdový základ byl určen na podkladě nem. příspěvků příslušnou okr. nem. pojišťovnou pravoplatně na kritický rok předepsaných. Teprve tedy toto vyjádření zem. úřadovny poskytovalo podklad, podle něhož se mohla zařídit přípustná obrana st-lčina proti platebním výměrům v tom smyslu, že případně byla započítatelná mzda stanovena výše, než jak vyplývá z nemocenských příspěvků, vzatých za základ předpisu zem. úřadovny. Bylo proto povinností žal. úřadu, když v odvolání bylo vytýkáno, že data, která zem. úřadovna vzala za základ, nejsou st-lce známa, aby uvedené vyjádření zem. úřadovny st-lce předložil a poskytl jí tak příležitost, aby se proti předpisu bránila námitkou, kterou dříve vznášeti nemohla a kterou uplatňuje teprve v dnešní stížnosti, že totiž započítatelná mzda, vzatá za základ sporných výměrů, neodpovídá mzdovému základu pravoplatně předepsaných nem. příspěvků, jichž se zem. úřadovna pro určení předepsaného pojistného sama dovolala.

Tohoto postupu však žal. úřad nezachoval, nýbrž rozhodl o odvolání přímo, aniž k jeho výtce, že st-lce nejsou známa data, podle nichž byla stanovena započítatelná mzda, jakkoli přihlédl. Nedav st-lce příležitost, aby podle obsahu vyjádření zem. úřadovny ze 14. listopadu 1930 zařídila svoji obranu, s kterou vystupuje teprve ve stížnosti k nss, dopustil se podstatné vady, pro kterou bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zákona o ss.

Č. 12.459.

Školství. — Zaměstnanci veřejní: Státní zaměstnanec (učitel) není »nucen«
vydržovati dítě na bytě (§ 12 bod 8 platov. zákona), jestliže nedostatek škol v jeho bydlišti a jejich vyučovacích osnov není objektivně na překážku další školní výchově, již se má dítěti podle vůle otcovy dostati.

(Nález z 22. června 1936 č. 13.745/36.)